

Goede Vrijdag – online viering 10 april 2020

beeld van brandende paaskaars, stilte

muziek

Vanuit het vieren van de verbondenheid gisteren, dient het onvermijdbare zich nu aan. Zo'n moment waarvan je weet dat het komen gaat, maar waar je nog steeds niet aan wilt. Nog even die verbondenheid ervaren, de warmte van het samenzijn, de kracht van het weten dat je er niet alleen voor staat.

Laten we samen bidden.

Trouwe God,
we weten dat lijden, pijn en moeite deel zijn van het leven.
En soms gaat dat nog veel verder dan we dachten te kunnen dragen.
Soms lukt het ook niet om die draagkracht op te brengen.
En worden we er ziek van, sluiten we ons af of roepen wanhopig om hulp.
We vragen Jou: wees met ons wanneer het donker wordt in ons leven.
Wanneer het duister valt – wil Jij ons dan doen ervaren
dat die verbondenheid met anderen en met Jou blijvend is?
Dat we zelfs in de diepste dalen van ons bestaan,
wanneer we ons van God en mens verlaten voelen,
toch kunnen blijven vertrouwen op de kracht van Jouw liefde en verbondenheid?
Amen.

We lezen een deel van de lijdensgeschiedenis van Jezus:

[Joh. 18:](#)

[De soldaten met hun tribuun en de Joodse gerechtsdienaars grepen Jezus en boeiden hem. Ze brachten hem eerst naar Annas, de schoonvader van Kajafas. Kajafas was dat jaar hogepriester en hij was het die de Joden had voorgehouden: 'Het is goed dat één man sterft voor het hele volk.'](#)

[Na deze woorden ging Pilatus weer naar de Joden buiten. 'Ik heb geen schuld in hem gevonden,' zei hij. 'Maar het is bij u gebruikelijk dat ik met Pesach iemand vrijlaat – wilt u dat ik de koning van de Joden vrijlaat?' Toen begon iedereen te schreeuwen: 'Hem niet, maar Barabbas!' Barabbas was een misdadiger.](#)

[Toen liet Pilatus Jezus geselen. De soldaten vlochten een kroon van doornakken, zetten die op zijn hoofd en deden hem een purperen mantel aan. Ze liepen naar hem toe en zeiden: 'Leve de koning van de Joden!', en ze sloegen hem in het gezicht.](#)

[Zij voerden Jezus weg; hij droeg zelf het kruis naar de zogeheten Schedelplaats, in het Hebreeuws Golgota. Daar kruisigden ze hem, met twee anderen, aan weerskanten één, en Jezus in het midden. Pilatus had een inscriptie laten maken die op het kruis bevestigd werd. Er stond op 'Jezus uit Nazaret, koning van de Joden'. Het stond er in het Hebreeuws, het Latijn en het Grieks, en omdat de plek waar Jezus gekruisigd werd](#)

dicht bij de stad lag, werd deze inscriptie door veel Joden gelezen. De hogepriesters van de Joden zeiden tegen Pilatus: 'U moet niet "koning van de Joden" schrijven, maar "Deze man heeft beweerd: Ik ben de koning van de Joden".' 'Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven,' was het antwoord van Pilatus.

We kijken vandaag door de ogen van Maria, de moeder van Jezus. Door de ogen van een vrouw die zich altijd verbonden zal voelen met haar zoon.

Aan het kruis beantwoordt Jezus die verbondenheid door ervoor te zorgen dat Maria niet alleen blijft.

Hij verbindt Johannes en Maria als moeder en zoon aan elkaar.

Niet dat Jezus als zoon vervangbaar is, maar hij zorgt ervoor dat de kracht van onderlinge verbondenheid voor beiden voelbaar blijft.

Even later kan hij zelf die verbondenheid in zijn martelgang niet eens meer ervaren.

Hij voelt zich zelfs door God verlaten.

Maar ook al voel je je verlaten door alles en iedereen, dat wil niet zeggen dat dat ook zo is... Liefde is sterker dan zelfs de dood.

God, in Uw handen beveel ik mijn geest...

Overdenking door Paul

Er loopt een boel volk langs de weg. Langs de weg naar Golgotha. Er worden 3 veroordeelden weggebracht naar de plek des onheils. Drie mannen. Drie mensen. En daar wil je bij zijn als buitenstaander. Dat wil je niet missen. Dat is sensatie. Weer eens wat anders.

Er lopen heel wat vrouwen mee, waaronder een paar bekenden. Zelfs de moeder van een van de drie loopt mee. Wat zou er door haar heen gaan?

Daar gaat mijn kind. Daar gaat mijn zoon. Wat heeft hij toch misdaan? Hij had de mensen lief en wordt gekruisigd. Dat kun je je toch niet voorstellen!

Hij kan zijn kruis haast niet dragen en wat zou ik hem graag helpen. Oh, daar wordt al iemand uit het publiek gehaald die hem moet helpen dragen. Die neemt zijn kruis op zich.

Dit is de zwartste dag uit mijn leven. De zwaarste dag. Wat was het toch een mooi jochie toen hij nog klein was en wat hadden we een hoge verwachtingen van hem. Met hem zou alles anders worden. Zo dachten wij en welke ouder denkt dat niet?

Nu is hij dood. Hij is vermoord. En nu is alles wat wij ooit in hem hebben gestopt weg. Nu is alles voor niets geweest. Nu is alles wat hij ooit gedaan heeft verwoest. Nu is zijn leven voor niets geweest. Niets en niemand kan hem meer redden. Was hij maar nooit geboren.

Ach nee, zo mag ik niet denken, maar ik kan nu niet anders. Zou ik hem niet gehad willen hebben als ik dit alles van tevoren had geweten? Wat zou ik dan verschrikkelijk veel gemist hebben. Wat zouden wij dan verschrikkelijk veel gemist hebben. Wat zou hij dan verschrikkelijk veel gemist hebben.

Het is goed dat hij er is geweest, want we hebben zo verschrikkelijk veel aan hem te danken.

Dankjewel, lieve jongen.

muziek

Joh. 19:

Bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder met haar zuster, Maria, de vrouw van Klopas, en Maria uit Magdala. Toen Jezus zijn moeder zag staan, en bij haar de leerling van wie hij veel hield, zei hij tegen zijn moeder: 'Dat is uw zoon,' en daarna tegen de leerling: 'Dat is je moeder.' Vanaf dat moment nam die leerling haar bij zich in huis.

gedicht van Hester Knibbe: 'Psalm 4631':

In mijn nood roep ik
niet en tot niemand, ik zwijg; wie na zoveel
zand erover nog leeft, heeft het schreeuwen

verleerd. Laat de eik maar kreunen
en klagen om blad dat voortijdig
te grond, de tak van zijn stam

afgerukt, laat mij woordeloos
staan in zijn schaduw. Laat

mijn zwijgen niet klein en gebukt
zijn maar waardig en hoog
en breed als de kroon van de boom

nu zijn wortels en stilte zich
hechten aan hem en alle gebed
wordt gesmoord in de aarde.

Joh 19:

Toen wist Jezus dat alles was volbracht, en om de Schrift geheel in vervulling te laten gaan zei hij: 'Ik heb dorst.' Er stond daar een vat zure wijn; ze staken er een majoraantak met een spons in en brachten die naar zijn mond. Nadat Jezus ervan gedronken had zei hij: 'Het is volbracht.' Hij boog zijn hoofd en gaf de geest.

stilte

uitdragen van de brandende paaskaars